

sem se poslužil te ponudbe. Oh, da bi nikdar ne bil spoznal tega človeka, morda bi se bil v sili in revšini vsaj rednega življenja navadil!

„Ali ni Jonas posojenega vam denarja nikdar nazaj tirjal?“ mu sežem prašaje jaz v besedo.

„Kaj pa da ga je! Ko sem se bil pri njem že zadosti zadolžil, me pokliče nekega dne ter me praša, kdaj mu mislim posojila vrniti. Na to nisem imel — se ve da — pravega odgovora, ker še sam tega nisem nikdar resno pretresal. „Jaz vam bom olajšal plačilo — prične slednjič on sam — tako, da mi ne boste nič plačali iz svojega, marveč še denar zaslužili.“ To mi je bilo — se ve da — zelo všeč. Jonas mi potem razklada dalje, da, če bom previden, za-me ne bo nobene nevarnosti pri tem, kar mi bo izročil, in ko mu jaz prisežem, da bom molčal, mi pokaže zvezek desetakov. Poglejte jih, pravi. Meni se kar v glavi vrti. Ali kaj zapazite na njih? me vpraša. Jaz jih ogledujem, a ne zapazim ničesar. No, glejte, za vsak tak desetak mi prinesete pet goldinarjev, kar več dobite za nje, bo vaše. Če mi jih boste pridno med ljudi spravljali, bom čez nekaj časa naredil črto čez ves vaš dolg. Jaz veselja poskakujem, kajti takih pogojev plačevanja dolga se res nisem nikdar nadjal. Spravim toraj zvezek desetakov — bilo jih je menda sto — in hočem iti, a Jonas me ustavi. Ti desetaki so ponarejeni, mi pravi, a dobro ponarejeni, česar ste se sami prepričali. Izdajajte jih toraj previdno, da nas sodnija ne zasači, sicer ste pogubljeni. Jaz se ne bojim, da bi me izdali, kajti, če bi zgrabljeni prav trdili, da ste jih od mene dobili, nimate nobenih dokazov. Toraj veste, da gre le za vašo kožo, če vas primejo; ravnajte se po tem! Ta novica me je nekoliko prestrašila.“

(Dalje prihodnjič.)

Slovensko slovstvo.

* *Slovanski elementi v venetščini*. 2. del. Spisal Davorin Terstenjak. V Ljubljani natisnili Blaznikovi dediči 1875.

V tej knjigi nadaljuje slavni naš pisatelj preiskavo jezikovskih zakladov slovanskih v jeziku Venetov ter z dodanimi zgodovinskimi, arheološkimi in mitološkimi opazkami skuša podpirati trditev, da starodavni Veneti so bili betva plemena slovanskega. Razprave Terstenjakove so in ostanejo vsakakor jako zanimive; če tudi drugi učenjaki se ne skladajo z rezultati in sklepi njegovih preiskav, imajo one gotovo to vrednost, da vzpodbujajo druge na enake preiskave in jih napotovajo na vire, ki jih sami ne zasledijo. Na to stran je genialni Terstenjak res občudovanja vreden, in ponosni smemo Slovenci biti, da ga imamo. — Kar pa se tiče slovenščine v pisavi, naj nam ne zameri spoštovani rodoljub, ako še posebno začudenje izrekamo o onem zopernem lokalizmu „ka“, ki ga niti drugje med Slovenci niti med drugimi Jugoslovani ne nahajamo. Bližajmo se drug drugemu, a ne se odстранujmo s specijalitetami, ki nimajo nobene vrednosti!

Naši dopisi.

Iz Dunaja 4. marca. — Iz tukajšnjih časnikov vsake stranke in vsake vere pač lahko se vidi, da je čedalje več gnjilobe v naši državi, zato pa tudi ni čuda, da to, kar so časnikarji danes trdili, jutri že več ni res. Isto tako tudi nihče ne more reči, kedaj dobimo novo ministerstvo, čeravno vsak vé, da se tako maje in guga, da ni misliti na dolgi obstanek njegov. Če Dunajčanje

stare korenine začno prirojene jim burke uganjati, na priliko, da pride Ofenheim za ministra finance, Giskra za ministra kupčijstva, dr. Schindler za ministra pravosodja itd., po tem vidite, da je prememba pred durmi. Državni dualizem je rodil že tudi nasprotje med Dunajskim in Peštanskim ministerstvom. Wenkheimovo ministerstvo na Ogerskem je le od danes do jutri, in še le potem, ko pride Senyey do krmila na Ogerskem, pride tudi zopet čas za Hohenwarta pri nas, potem pa bode tudi Andrassy-u zakljenkalo, kakor je zakljenkalo Beustu, ki je z Lonyayem vred jamo kopal Hohenwarta, a potem tudi sam va-njo padel. — Da je Ofenheim nekriv spoznan bil, je pri veliki večini Dunajčanov izbudilo veliko nevoljo; primerilo se je zaradi tega še celo to, da je bil v nekaterih krčmah ravns in kavs. Ofenheim menda sam je vedel, da ste dve vroči stranki med tukajšnjim ljudstvom: ena zoper, druga za njega, zato je tudi z rodovino svojo odlazil na Laško, da se je otel preprijaznim, a tudi neljubim demonstracijam. On in Banhans sta tedaj tam, kjer pomaranče cvetó. — Naj Vam še iz državnega zbora nekaj povem. Nova vladna postava o hišnem davku je prišla v obravnavo; poslanec Krzeczunowicz je stavil danes predlog, naj zbornica čez to postavo stopi na dnevni red, to je, naj postavo zavrže; za ta predlog so glasovali Poljaci, ves desni centrum, kateremu voditelj je Hohenwart, mladoslovenci, baron Tacco in Plener, ki je potem, ko je minister za postavu govoril, po novem opravičnem redu, še enkrat na veliko jezo mamelukov besedo poprijel; čvrsto je mahal po tej postavi in ko je dokazal, da posestnik majhne hišice, ki dozda 1 gold. 20 kr. davka od nje plačuje, po tej novi postavi bo moral plačati 2 gold., se je glasil velik krohot na klopi milijonarjev; al govornik jih je z mirno besedo zavrnil, rekoč: „za bogatina je to res nič, reveža pa vsak krajcar težko stane!“ Na te besede zadoni gromovita pohvala iz desnega centra in živahni pravo-klici, ministri pa so kazali — dolge obraze. Živo je želeti, da bi ta nova postava naposled vendar padla, kajti novo breme bi se naložilo hišnim gospodarjem.

V Gorici 7. marca. — Naš deželni odbor in tudi mestno starešinstvo sta sklenila pokloniti cesarju prosno adresno, da bi, potovaje konec tega meseca v Dalmacijo, obiskal tudi Gorico. Prav tako! — Nek konjišk častnik (v pokoji), kateremu se menda v glavi meša, je prišel pretekli ponedeljek ($\frac{1}{3}$) v mestni vrt, stopil pred g. barona D., kateri se je z drugo gosposdo pogovarjal, in vprašavši ga, ali hoče umreti, — kar je imel baron D. za šalo in je torej odgovoril, da ne še — sproži na-nj samokres in ga zadene med prsta na roki, pa po sreči nenevarno. Gosp. G. so odpeljali v Gradec v norišnico, kjer bodo njegov duševni stan opazovali. — Dne 9. t. m. se pričnejo pri nas porotne obravnave. Rajni dekan v bližnjem Ločniku, mons. M. Juvančič (umrl 18. febr.) je zapustil 4000 gold. za uboge Ločeniške. J. je bil eden najimenitnejših duhovnikov Goriške nadškofije, pa zadnja leta vedno bolan. — Dne 31. marca bode volilo veliko posestvo novega poslanca za deželni zbor namesti rajnk. M. Dolijaka. — Za tukajšnji gimnazij je imenovan nov profesor za klasično jezikoslovje Adolf Baar. — Kakor sedanjí čas vsako leto čitamo: „Cesar se je podal v vojaško taborišče v Bruk“ — kjer se zbirajo armadni oddelki k manôvram*) — tako je slovela nekdaž Gorica zaradi jesenskih vojaških vaj. Va-

*) „Manôvra“ se lepše podaja našemu jeziku, ko francoski „manêver“. In zakaj bi jemali besedo iz francoskega namesti iz bližjega italijanskega jezika? Pis.